

07 / 2020 | 058

GOTHARD

měsíčník bubenečské farnosti

FARNOST
BUBENEČ

Vážení a milí farníci,

možná jste si poslední dobou v kostele všimli, že se při promluvách často nejen opírám o ty biblické texty, které jsou součástí předepsané liturgie, ale že se odvolávám i na jiné starozákonné pasáže, zejména z knihy Genesis a Exodus. Není to náhoda: jde o knihy, které společně s některými z vás ve farnosti každou středu večer čteme a vykládáme si verš po verši. I když Bubenec není první farností, kde se biblické večery konají, přesto je to v mém kněžském životě poprvé, kdy velmi intenzivně vidím a vnímám propojení jednotlivých textů nejen mezi sebou navzájem, ale i s dobou a událostmi, které se týkaly Ježíše Krista, ba co ještě více – i s dobou a událostmi, které se týkají nás dnes.

Jak samotný pisatelé jednotlivých knih vzhledem k židovskému lidu, tak i později církevní otcové prvých křesťanských století vzhledem k učedníkům Krista kladou důraz na to, že Stvořitel nechtěl, aby člověk žil sám, přičemž se tím nemyslí pouze život v partnerské dvojici, ale život v Bohem utvářeném lidu, tedy ve společenství, které se nebude řídit pouze vlastní vůlí, světskými žádostmi, profánními zákony, ale naopak to vše dokáže upozadit, když bude hledat a plnit vůli Boží a jeho příkázání.

Někteří z vás už ode mě vědí, že svou přirozenou

dispozicí jsem hluboký introvert. Uznávám, že se to některým z vás těžko uvěří, ale je tomu tak. Dlouhá léta pracuji na tom, abych se neuzavřel do sebe, nehleděl na to, co preferuji já nebo co je pro mě příjemnější, a i přesto s přibývajícimi lety narážím na pokušení vymluvit se před sebou samým i před Pánem Bohem na to, že mě jako introverta stvořil a jako takový přece mohu i být. Výše napsaná slova o hledání Boží vůle se mě tedy dotýkají velmi silně právě v této oblasti: v oblasti společenství. Pokaždé, když o tom v Bibli čtu, pokaždé, když studuji výklad jednotlivých veršů, jak tyto texty chápali Židé v době, kdy byly napsány, ve mně tento Boží požadavek, abychom tvořili společenství, nejen silně rezonuje, ale navíc znovu a znovu vyvolává chuť se tomuto požadavku vzepřít.

Vězte proto, že velmi dobře rozumím všem, kterým se nechce jakkoli družít, kteří dávají přednost samotě před společenským životem, jakož i těm, pro které je jakákoli komunikace s cizími či novými lidmi skutečně obětí až sebezapřením. Stejně tak ale jsem povinen hlásat nejen to, co se mi chce a co je podle mých představ, ale i to, do čeho se mi nechce a co z mých představ vybočuje.

Knihy Genesis a Exodus nejsou pouze knihy nejznámějších příběhů o Adamovi a Evě, Kainovi a Ábelovi, Noemovi a potopě, Abrahámovi a Izákovi, Jakubovi a Ezauovi, Josefovi a jeho bratřích či o Mojžíšovi a jeho poslání vysvobodit Izraelity z Egypta. Jsou to knihy, v nichž a z nichž se mohou učit jak židé, tak i my, křesťané, jak v tomto světě plnit úkol, jenž byl Bohem dán obecně člověku jako jednotlivci i lidu jako společenství, které má směřovat k jednotě. Zatímco příběh o Babylonské věži, kdy si člověk nadřadí vlastní pravidla a začne se řídit svými představami a plnit si svá velkolepá přání, ukazuje, že tento směr postupně vede k hádkám, nepochopení a k velkému rozdělení, příběh o putujícím vyvoleném národě, jenž si v poušti tolikrát sáhne na samé dno, než přijme, že Bůh není jen jeho Stvořitel a Vysvoboditel, ale i Pán, jehož má poslouchat, ukazuje, že tento směr vede k zaslíbené zemi...

Vím, že mám ještě hodně práce s tím, abych se to učil. A děkuji, že se to mohu učit právě s vámi. A nejednou i od vás. Jste pro mě nezaslouženým darem.

P. Miler

Milí farníci,

jednou jsem si povídal s Vojtou Otroubou o tom, jak člověk mnohdy nepřemýšlí nad významem slov až do doby, kdy dané slovo čte v cizím jazyce. Ve svém rodném jazyce totiž skutečně málokdy přemýšlíme nad původem slov a jejich užitím. Abych byl upřímný, ani při učení angličtiny v Irsku jsem však mnohdy nepřemýšlel nad tím, proč se dané slovo překládá zrovna daným způsobem. Jen mi občas přišlo zajímavé porovnat určité části Bible, kde se lišil gramatický čas. Angličtina má časů mnohem více nežli čeština, a tak jsem se i u zcela známých biblických pasáží často zastavoval a snažil se přemýšlet nad důvodem použití konkrétního způsobu vyjádření. Nejčastěji jsem se zastavoval tehdy, když byl užit čas předpřítomný. Není to ani čas minulý, ani vlastní čas přítomný. Angličtina jím vyjadřuje něco, co začalo v minulosti a váže se k přítomnosti. Předpřítomný čas v Bibli proto lépe než prostý čas minulý či přítomný vyjádří, že mnoho věcí se neuskutečnilo v minulosti izolovaně, ale konkrétně se vztahuje k době, ve které žijeme dnes i my.

Dalšího markantního rozdílu jsem si všiml v užití času v Magnificat, tedy v Mariině chvalozpěvu z Lukášova evangelia, který je vrcholem každých nešpor. Zatímco ten, kdo se modlí breviář česky, používá slova jako: „Mocně zasáhl svým ramenem [myslen Hospodin], rozptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí pyšně. Mocně sesadil z trůnu a ponížené povýšil, hladově nasýtil dobrými věcmi a bohaté propustil s prázdnou...“, anglická verze breviáře používá striktně čas přítomný prostý.

Tím angličtina vyjadřuje skutečnosti běžné, charakteristické a typické. Mohli bychom proto tato slova překládat jako: „Mocně zasahuje svým ramenem, rozptyluje ty, kdo v srdci smýšlejí pyšně. Mocně sesazuje z trůnu a ponížené povyšuje, hladově sytí dobrými věcmi a bohaté propouští s prázdnou...“.

Abych nedošel k mylnému výkladu, vytáhl jsem ze své knihovničky knížku od Jaroslava Brože Velebí má duše Hospodina s podtitulem Modleme se s Marií. V této útlé knížce napsané mým spirituálem z pražského semináře a biblistou na Katolické teologické fakultě UK jsem s radostí našel odpověď, která korespondovala s mým osobním vysvětlením. Píše v ní, že ani mezi soudobými komentátory Magnificat nepanuje úplná shoda v tom, jak zde překládat řecký originál užívající čas aorist, a že je tedy možné tyto verše chápat ve smyslu našeho přítomného času s nadčasovým významem. Tedy, že Bůh stále zasahuje svým ramenem, sesazuje mocné z trůnu atd.

Tuto knížku všem vřele doporučuji k přečtení. Není žádným biblickým slovníkem ani vědeckou publikací. Je textem, který nás může dovést k přemýšlení nad biblickou pasáží, kterou možná dennodenně čteme a nepřemýšlíme nad jejím smyslem a významem.

Ať už po této knize sáhnete jako po letním čtení, nebo nikoli, přeji nám všem, aby každá naše modlitba byla rozhovorem s tím, kdo nezůstal minulý, ale je přítomný. Nejen v gramatice, ale především ve své blízkosti a moci.

Liadal

Pomáháme si navzájem

ŠKODA AUTO DigiLab s.r.o.

nejen pro období krize zajišťujeme vozy a skútry pro sociální logistiku
sídlu provozovny: **Jankovcova 47a, 170 00 Praha 7**

kontakt: **Ondřej Beránek, ondrej.beranek@skodaautodigilab.com; 703895255**

Farnost pomáhá

Vážený Otče Miloši a farníci z Bubenče, před několika dny mi předal náš pan velvyslanec Ing. Jaroslav Ludva vaši ekonomickou podporu pro nás. Je krásné a dojemné vidět, že to, že jsem bratři a sestry, se nejenom říká, ale je to vidět i na konkrétních skutečích. S ekonomickou podporou za účelem pomoci v těžkých chvílích po zemětřesení, ke kterému se přidal v této době i celosvětový problém pandemie, jste nás podpořili i modlitebním „maratonem“ za naši albánskou zem. Jsem si jista, že vaše modlitby byly a jsou požehnáním pro tuto krásnou, i když chudou zem. A vaše konkrétní ekonomická pomoc rozžehla novou naději v lidech, kteří to skutečně potřebovali a ke kterým v pořádku doputovala. Pán vám to zaplatí a oplát požehnáním pro vás, pro vaše blízké a pro celou vaši farnost. S vděčností sestra Miki – salesiánka

Velvyslanectví České republiky
Kábul

St. No. 10, House No. 317, Wazir Akbar Khan
Kabul, AFGHANISTAN
Tel.: +93-79841741K, +93-793486577
E-mail: kabal@embassy.mzv.cz, Web: www.mzv.cz/kabul

Dominik kardinál Duka OP
Arcibiskupství pražské
Hradčanské nám. 16
Praha 1 - Hradčany
119 00

12. června 2020

č. j. 1189-1/2020-KABU

Věc: Předání výtěžku sbírky farnosti sv. Gotharda v Praze – Bubeně pro Afghánistán

Vaše Eminence,

dovoluji si Vás touto cestou informovat, že jsem měl čest osobně předat výtěžek sbírky farnosti sv. Gotharda v Praze 6 – Bubeně pro Afghánistán v hodnotě 1 100,- USD superiorovi Misie sui iuris v Afghánistánu Giovannimu Scalesemu. O předání jsem byl požádán farářem výše zmíněné farnosti ICLiC. Mgr. Milošem Szaboem, Th. D., který finanční sbírku uspořádal v rámci svého projektu „Modlitba za svět“, jehož cílem je podporovat na duchovní úrovni mír ve světě. G. Scalese, jenž vystupuje ve své funkci jako místní ordinář pro Afghánistán, darované finanční prostředky velmi vděčně přijal a sdělil mi, že budou využity pro sirotčinec, který v Kábulu spravují Misionářky lásky (řeholní společenství sv. Matky Terezy). Za sebe bych chtěl rovněž vysoce ocenit tento počin farnosti sv. Gotharda, neboť v tak těžce zkoušené a světem často opomíjené zemi jako je Afghánistán se jedná o aktivitu velmi potřebnou.

S úctou

Mgr. Filip Vurm
zástupce velvyslance
chargé d' affaires a. i.

MODLITBA ZA SVĚT

Co může udělat pro mír ve světě obyčejný člověk? Nic? Jen čekat, co udělají vlády světa a jak budou reagovat jednotlivé národy na různé národnostní nebo náboženské konflikty? Něco přece jen udělat můžeme. V několikaletém projektu Modlitba za svět putujeme doslova po celém světě: každé první pondělí v měsíci v 17:30 je u Sv. Gotharda sloužena mše za určitou zemi, po níž následuje přednáška a krátká diskuse, ukončená představením státní hymny. Celý měsíc se pak společně i osobně modlíme na úmysly, týkající se této země. Chceme prosit Boha za bezpečný svět, aby byl místem života nejen pro nás, ale i pro ty, kteří se teprve narodí.

Argentina

Argentina je z našeho pohledu poměrně vzdálený a neznámý stát, k němuž historicky na rozdíl od sousedních národů nemáme příliš blízko. Přesto se jedná o jeden z největších států Jižní Ameriky a významného hybatele tamějších, a občas i světových, dějin: mimo jiné právě z této země pochází papež František.

Země svůj boj o nezávislost na Španělském impériu zahájila v době, kdy Evropou zmítaly napoleonské války, a již v roce 1818 svou nezávislost získala. V moderních dějinách se několikrát dostala do popředí světového dění: právě sem po druhé světové válce emigrovaly velké počty Němců, mezi nimiž byli i předáci nacistického hnutí. Jedním z nich byl také Adolf Eichmann, jehož únos ze země do Izraele a následný soud vyvolal vášnivé diskuse napříč světem. Argentina také z koloniální doby zdědila spor o vlastnictví Falklandských ostrovů (Argentinci nazývané Malvíny) s Británií, který v roce 1982 vyústil v ozbrojený konflikt mezi zeměmi. Argentina se dodnes s britskou vládou nad ostrovy nesmířila a otázka Falklandů zůstává v zemi národním mýtem, který mnozí, politici i občané, považují za důležitější než jiné problémy země, mezi něž patří chudoba, ekonomická nerovnost, a především korupce v nejvyšších vrstvách státu.

Vojtěch Greger

I když se obyvatelé Argentiny téměř výlučně hlásí k římskokatolické víře, reálný stav jejího praktikování je velmi obdobný jako v zemích, kde se křesťanství předávalo tradičním způsobem zachovávaných určitých náboženských rituálů: ve skutečnosti považuje víru za důležitou součást svého života pouhá třetina křesťanů, praktikuje ji asi čtvrtina a více než 10 % pokřtěných se zároveň prohlašuje za ateisty.

Tradice katolicismu v Argentině je dána dlouholetým španělským vlivem a nepovedlo se ji zlomit ani po získání nezávislosti v roce 1818, ani v období církevních reforem ministra Rivadavia (1823), ale ani ve 20. století během autoritářské vlády prezidenta Peróna. Během špinavé války Argentina se Svatým Stolicem přerušila na dvacet let diplomatické styky a k postupnému uvolňování došlo teprve za papeže Jana Pavla II., jenž zemi dvakrát navštívil.

Určité napětí mezi státem a katolickou církví vládlo i za doby prezidentky Cristiny Kirchner, která se dostala do konfliktu s tehdejším arcibiskupem Buenos Aires Jorge Bergoglio.

Několik vln přistěhovalců s sebou přineslo nejen další náboženství (islám, židovství, hinduismus...), ale i původně východní větve křesťanství, a to jak v nesjednocené, především pravoslavné podobě, tak i ve sjednocených církvích maronitské, arménské, ukrajinské nebo melchitské.

P. Miloš

∴ Další informace jsou v době 6. 7. 2020 – 2. 8. 2020 uvedeny na cedulích,
∴ umístěných v zadní části kostela.

Milí spolufarníci,

pomotala jsem si termíny, což je pro mě celkem typické, a den po uzávěrce na článek do Gotharda jsem si uvědomila, že jsem žádný článek neposlala, a co hůře, nemám ještě vůbec vymyšleno, o čem budu psát. V duchu jsem si řekla, Pane Bože, prosím, pomoz mi a něco mi rychle přihráj. Odpověď na sebe nenechala dlouho čekat a cca za pět minut jsem nastupovala do tramvaje a vedle mě ležel malý papírek s částí žalmu. Když jsem papírek otočila, zjistila jsem, že jde o pexeso, kde u druhé části bude zbytek žalmu. Hned mi problesklo hlavou, že tuhle hru bych rozhodně nevyhrála, ale začala ve mně hlodat zvědavost a druhou část žalmu jsem si vygooglovala. Zněl takto: U tebe je pramen žití, když ty jsi nám světlem, spatřujeme světlo. Bohužel jsem někdy trochu nechápající a obrátila jsem se na Boha s výčitkou, jestli mi musí vážně vše dávat v otázkách a nemůžu jednou dostat jasné sdělení: udělej tohle, napiš tam tamto. Když nad tím přemýšlím, byla by to vlastně docela nuda.

Začala jsem tedy nad žalmem dumat. Kolikrát jsem se k Pánu Bohu obrátila zády a šla jsem si po svém. Myslím, že nejsem jediná. Spousta lidí obrátila k Bohu svá záda a dostala se tím do tmy. Přišla mi na mysl komunita Sant'Egidio, starající se mimo jiné o lidi, kteří jsou tak trochu ve tmě. Nechci se o nich dlouze rozepisovat, protože jsem to natukla již v dubnovém Gothardu.

Každé pondělí (pro dospělé) a každé úterý (pro mládež) od 17:30 probíhá v jejich pražském sídle v Žitné ulici č. 51 příprava svačin a chystání oblečení pro lidi bez domova. Pak se dobrovolníci přesouvají do kostela sv. Štěpána, kde se krátce pomodlí společně i s některými bezdomovci. V pondělí pak před kostelem rozdávají svačiny, teplé nápoje a pro potřebné i oblečení. Úterý chodí mládež po modlitbě ke stanici metra Vltavská, kde je ten samý scénář co v pondělí. Myslím, že mezi některými dobrovolníky a bezdomovci panuje skutečné přátelství. Možná i v tom lze spatřit Boží světlo.

Chápu, že to není pro každého, ale kdo by chtěl, může přijít třeba jen pomoci namazat pár chlebů, upéct pro ně něco na zub a alespoň tím přiložit svou ruku k dílu, a následného rozdávání svačin se již nemusíte zúčastnit, pokud byste se na to necítili. Možná se tam někdy potkáte s některými z našich farníků, a třeba i se mnou.

SANT'EGIDIO

Bohužel kvůli koronavirovým omezením jsme nemohli uskutečnit plánované zpívání v LDN, na které jsem se těšila. Ráda bych to proto zkusila uspořádat znovu. Prosím, kdo by měl zájem některou prázdninovou středu od 15 hodin zazpívat společně pár lidových písní, ať se mi ozve na e-mailovou adresu farnicharita@farnostbubenc.cz a já pak následně odešlu tabulku, v níž společně vybereme nějaký termín, kde by se nás sešlo co nejlépe.

Tereza Neradová

Svatba u sv. Gotharda

Náš kostel je místem, kde se rádi setkáváme s Bohem i mezi sebou navzájem. A právě tato vzájemnost je velkou devizou, z níž můžeme jako společenství čerpat v dobách příjemných i těžkých. A to jak objektivně, když některé události nemůžeme ovlivnit, tak subjektivně, když některé události připravujeme.

Jedna z nejhezčích životních událostí je vstup do manželství. Právě díky pestrosti, ale i ochotě jednotlivých členů naší komunity můžeme dnes svatební obřad u Sv. Gotharda doplnit komplexní nabídkou, z níž si mohou vybrat všichni, kdo se rozhodnou pro svatbu v naší farnosti.

- **Příprava k manželství** – je nutné, aby se oba snoubenci včas (nejlépe rok, nejpozději půl roku před svatbou) přihlásili na cyklus přípravných večerů, termíny naleznete na webových stránkách www.farnostbubenc.cz v levém menu záložky *O farnosti*.

- **Obřad** – součástí přípravy je i výklad svatebního obřadu, jenž může být samostatně beze mše svaté, s ní anebo se svatým přijímáním, podle toho, ke které skupině ne/praktikujících věřících snoubenci patří.

- **Hudba či zpěv** – během obřadu má zaznít vhodný doprovod, který zajistí profesionální varhanice, která v případě zájmu může oslovit některého ze svých hudebních kolegů (například housle či trumpetu), farní pěvecký sbor nebo operní pěvce; kontakt na ni je: varhanici@farnostbubenc.cz.

- **Květinová výzdoba kostela** – dle přání snoubenců vytvoříme kytky na oltáře nebo vyzdobíme lavice, postará se o to aranžérka, kterou lze kontaktovat na e-mailu kvetinarstvi@farnostbubenc.cz.

- **Catering** – kostelní zahrada s pravidelně udržovaným trávníkem nabízí možnost instalace stanů, stolků, židlí a veškerého cateringového zázemí, po schválení této akce panem farářem pak stačí včas napsat na adresu dekoraceprolasku@gmail.com, kde vám kromě zajištění cateringu další z farníků poradí s výběrem nebo i zhotovením svatební kytice a další dekorace.

- **Fotograf** – ne každý fotograf umí zachytit daný okamžik a děj tak, aby obsahoval nejen focené osoby, ale i kouzlo prožitku a příslušnou atmosféru; kdo chce sázet na jistotu, může si napsat o focení na adresu m.svozilek@seznam.cz. Tento fotograf má navíc dovolený přístup i do farní zahrady, kde lze udělat další zajímavé fotky.

- **Prstýnky** – stačí si kdekoli vyhlídnout prstýnky, které se vám líbí, a nechat si je přímo vyrobit v zlatnické dílně; přímo v Bubenči ve Verdunské ulici narazíte na ochotného pána, jenž se pokusí splnit vaše přání i v této rovině: domluve se s ním osobní schůzku na hejny@mybox.cz třeba někdy cestou z kostela.

- **Ubytování hostů a svatební hostina** – dobrá spolupráce a komunikace se sousedy (hotel Schwaiger a restaurace V Zahradě) vyústila v další doplněk svatebního dne: blízkost tohoto ubytovacího a stravovacího zařízení umožňuje nejen průvod do a z kostela, ale i uložení věcí svatebčanů během obřadu, dobré jídlo a pití na svatební hostině či pěkný pokoj na první manželskou noc. Další informace podají na adrese manager@hotelschwaiger.cz.

- **Streamování** – pokud nás opět překvapí nečekaná restriční opatření a zákaz shromažďování, u nás není nutné svatbu rušit; pomocí živého streamingu se mohou obřadu zúčastnit i ti příbuzní nebo kamarádi, kteří na svatbu nemohli dorazit. Detaily kolem vysílání a odkaz na video poskytne mistr zvuku i obrazu na adrese streaming@farnostbubenc.cz.

Prosíme snoubence, kteří se tento balíček služeb anebo některou jeho část rozhodnou využít, aby nezapomněli dotyčným za jejich práci poděkovat a domluvit se s nimi na finančním vyrovnání.

Biblická čtení ve mši

Tentokrát to bude o předpisech, žádná mystická a duchovně povznášející úvaha. Protože předpisy a nařízení jsou od toho, že se mají zachovávat. Jsou zajisté situace, kdy je zachovat nelze – pak se ukáže, jestli je v nás Boží Duch, který v nás dokáže zareagovat velmi rychle a nastalou změnu přijmout a zrealizovat ji. Za normálních okolností se však máme spíše snažit pochopit, proč dané pravidlo platí, než se vůči němu vymezovat, třeba i se sebestředným odůvodněním, že tím vlastně pomáháme. Samozřejmě těm druhým, kteří o tuto formu mé pomoci ani nestojí.

Takže nejdříve do řad duchovenstva: jsou-li u oltáře dva kněží, evangelium vždy (ano vždy) čte nikoli hlavní celebrant, ale ten druhý. Není to tedy na rozhodnutí pana faráře, všeobecné rubriky v misálu už rozhodly. Je-li u oltáře jáhen, čte evangelium jáhen. Ano, i když se některému z kněží (anebo oběma) bude jevit důstojnější, aby evangelium přečetl některý z nich, anebo i tehdy, když jáhen čte hůř než kdekterý ministrant.

Je na zodpovědnosti biskupa, koho světit na jáhny a kněze. Vysvětili-li pro svou diecézi někoho, kdo neumí ani pořádně přečíst evangelium, je to smutná vize pro jeho pastorační čtení.

Občas se při některé bohoslužbě Slova (a je jedno, zda je to v rámci mše anebo v rámci svatebního či pohřebního obřadu) stane, že si někteří aktéři přejí přečíst místo biblických textů nějakou jinou literaturu, ať už duchovní či náboženskou, anebo profánní. V rámci křesťanského kultu, resp. – abych se nemíchal do záležitostí jiných církví – v rámci kultu katolického, zde na tomto místě je jednoznačně prostor nikoli pro slovo lidské, ale pro Slovo Boží. A to ne podle toho, co se nám líbí, ale co je předepsané. Anebo aspoň z toho, co je předepsané. Není málo příležitostí (téměř všechny památky svatých, mše za různé příležitosti, udělování svátostí, rozloučení se zesnulými aj.), kdy si lze vybrat dokonce z pěti nebo deseti variant.

A nakonec ještě jeden předpis, týkající se všech: kniha, která obsahuje texty z Bible, tedy lekcionář nebo evangeliář, si zasluhuje úctu i při zacházení s ní. Jak vypadá a jak k ní kdo přistupuje. Kromě kněze také ministranti, lektor, kostelník. Když bychom například potřebovali podložit projektor anebo cokoli jiného a byl by po ruce lekcionář, použili bychom ho? Ano, dokonalost začíná v maličkostech. A když je máme a můžeme zachovat, tak je zachovávejme.

: Pokračování Všeobecných pokynů k římskému misálu:

Responsoriální žalm

61. Po prvním čtení následuje responsoriální žalm, který je nedílnou součástí bohoslužby slova a má velký význam liturgický a pastorační, protože napomáhá rozjímání o Božím slově.

Responsoriální žalm má odpovídat jednotlivým čtením a obvykle se bere z lekcionáře.

Responsoriální žalm je vhodnější zpívat, aspoň pokud jde o odpověď lidu. Proto žalmista neboli zpěvák žalmu přednáší verše žalmu na ambonu nebo na jiném vhodném místě a celé shromáždění vsedě naslouchá a obvykle se zúčastňuje opakovanou odpovědí, pokud se žalm nepřednáší vcelku, tj.

bez odpovědi. Aby se však lid mohl snáze podílet na přednesu tohoto žalmu opakovanou odpovědí, byly pro různé doby liturgického roku a pro světce patřící k určitému stavu vybrány některé texty odpovědí a žalmů, jichž se může používat místo textu odpovídajícího čtení, kdykoli se žalm zpívá. Pokud se žalm nemůže zpívat, přečte se způsobem vhodným pro rozjímání o Božím slově.

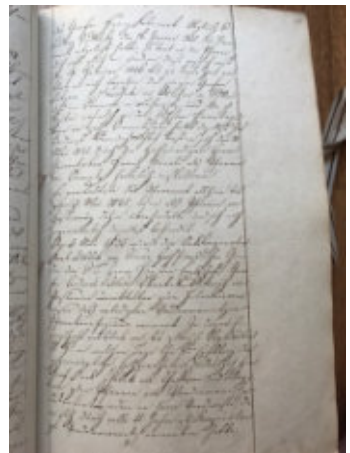
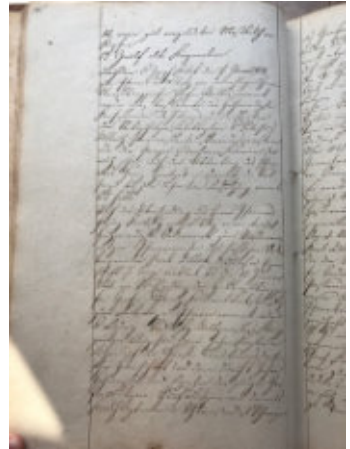
Místo žalmu uvedeného v lekcionáři se také může zpívat buď graduální responsorium z Graduale Romanum, nebo responsoriální či alelujový žalm z Graduale simplex, jak jsou v těchto knihách uvedeny.

Poté, co byl P. Josef Kubík 7. ledna 1808 jmenován tehdejší panem Nejvyšším purkrabím hrabětem Wallisem farářem v Liboci, určila Nejdůstojnější konsistoř prozatímním administrátorem kaplana lokálie Nebušice P. Salesia Ullricha, kněze řádu premonstrátského z pražské Strahovské kanonie, který vykonával duchovní správu již také po odstoupení faráře Františka Horáčka až do definitivního obsazení fary.

Po přesídlení pana faráře Františka Kautského do Liboce jmenoval Nejdůstojnější ordinariát provizorním správcem farnosti zdejšího kooperátora Karla Ullicka, který v tomto postavení setrval až do 12. ledna 1825, kdy byl Jeho Excelencí p. Nejvyšším purkrabím hrabětem Františkem Kolowratem-Liebštejnským jmenován bubenečským farářem P. Ludvík Sedlitzky (=Sedlický), světský kněz a diecézan královéhradecký, po čtyři léta kaplan v Lužanech na panství knížat z Trautmannsdorfu, a poté šest let hofmistr a vychovatel mladého hraběte Lützowa. Hrabě Lützow byl tehdy okresním hejtnanem ve Slaném, a je švagrem hraběte Kolowrata.

Ačkoliv P. Ludvík Sedlický složil přísahu poslušnosti (= juramentum obedientiae) již 16. ledna 1825, tak na faru ihned nenastoupil; to se stalo až 8. února 1826. Až do této doby ještě zůstal vychovatelem mladého hraběte Lützowa a bydlel v zimě ve Slaném a v létě v Lochovicích, a jenom občasně, totiž o největších svátcích, přicházel do Ovence a konával tam služby Boží. Nehledě na to se nechal 8. května 1825 slavnostně instalovat jako farář v Ovenci Veleďstojným panem generálním vikářem Františkem Caroli (= Karoli). Spravoval zdejší faru až do 2. května 1835, kdy přesídlil do Hostivaře jako tamní farář a tamtéž se doposud nachází.

Bezprostředně nato 2. května 1835 byl místní kooperátor Karel Ullick jmenován Jeho Knížecí Milostí p.t. panem arcibiskupem hrabětem Ondřejem Skarbek-Ankvicem z Poslavic prozatímním správcem uvolněného farního benefícia. V tomto postavení setrval až do 5. září m.r. (=minulého roku), kteréhožto dne jej Jeho Excelence nynější zemský [nejvyšší]purkrabí pan hrabě Karel Chotek z Chotkova a Vojvína jmenoval svým dekretem farářem v Předním Ovenci, čímž ráčil jeho zásluhy, které si získal po plných 15 let jako kooperátor, nejmilostivěji zohledniti.

: foto: Mgr. Štěpán Duháň
: transliterace, transkripce a překlad:
: PhDr. Miroslav Kunštát, Ph.D.

Otevřený kostel

/1., 8., 15., 22. a 29. 7.

Zvláštností je, že na prázdninách či dovolených my křesťané často vyhledáváme kostely nejen jako místa bohoslužeb, ale především jako místa zastavení. Jen tak: vidět, sednout si, pomodlit se anebo aspoň chvíli odpočívat a přemýšlet. Každý jsme asi již zažili ten divný pocit, když objevíme kostel, přijdeme k němu, sáhneme na kliku... a kostel je zamčený. Nejen v cizině a nejen na dovolené bychom si měli najít čas na osobní zastavení se před svatostánkem. Naše víra je vírou v živou přítomnost Ježíše Krista mezi námi. A pokud někdy toužíme po setkání s blízkými lidmi a zorganizujeme nějakou akci, abychom se mohli vidět, měli bychom podobnou touhu mít i vzhledem k Ježíši. U nás v Bubenči bude otevřeno. Každou letní středu celé odpoledne od 15. hodiny až do večerní mše svaté.

Slavnost sv. Cyrila a Metoděje

/5. 7.

Letos spadá tato slavnost na neděli, je tedy mnohem větší příležitost připomenout si, co pro nás znamená příchod slovanských učenců na území Velké Moravy. „Pro nás“ není myšleno pro nás Čechy a Moravany, ale pro nás, kteří čteme tyto řádky a kteří patříme do svatogothardské farnosti. Budeme možná překvapeni, jak staré je osídlení osady, která ležela na území, kde je dnes kostel sv. Gotharda, a jak žili její tehdejší obyvatelé. Zasáhlo je nějak velkomoravské dění a dostala se úcta ke svatým věrozvěstům až k dnešnímu Bubenči? I o tom bude uvažování během slavnostní mše svaté.

Modlitba za Argentinu

/6. 7.

Osobností a známých jmen, které dala za posledních sto let světu právě tato velká jihoamerická země, je bezpočet. Jen namátkou stačí vyslovit jména jako Gabriela Sabatini, Diego Maradona, Eva Perón nebo Che Guevara. A Jorge Mario Bergoglio – nynější papež František! V přímluvách, které naleznete na farním webu i v kostele za lavicemi, se dozvíte řadu informací. Nejlépe však uděláte, když přijdete na koncipovaný večer, kdy kromě mše

svaté uslyšíte geografické, bezpečnostní i náboženské zajímavosti. Navíc se můžete setkat s argentinským velvyslancem v ČR a vyslechnout si dopis jednoho z argentinských biskupů. Celý červenec také budeme moct opět pomoci jednomu charitnímu projektu, týkajícímu se země, za kterou se naše farnost modlí.

Cyklovýlet

/11. 7.

Protože léto bude pravděpodobně opět horké, projedeme na kolech letos ve stínu Klánovických lesů, které nás zavedou až k Českému Brodu. Opět budeme následovat vodu v krajíně, která přirozeně vytvořila podmínky pro budování cest a stezek, po kterých my můžeme dnes jezdit. Navštívíme jedinečné místo, které nabízí hned tři unikátní ruiny, a samozřejmě se zastavíme i u několika sakrálních památek. Protože tentokrát budeme využívat i polní cesty, širší pneumatiky nebudou na škodu. Pro občerstvení pak můžeme využít pivovarský dvůr v Kounicích, proto bych doporučil si vzít i batoh pro případnou úschovu nakoupeného piva. Samozřejmostí je mše svátá, kterou budeme tentokrát slavit v kostele ve Vykání. Přijďte i s kolem a dobrou náladou na 8:00 na stanici metra Černý Most, sraz je přímo u výstupu ve směru z centra města.

Motorkáři na pouti

/19. – 23. 7.

Již potřeťi seřadí několik motorkářů své mašiny u kostela svatého Gotharda, aby se u nich po nedělní mši svaté pomodlili a pak společně vyrazili na pouť – letos je čeká několik zajímavých zastávek na poutních místech ČR, jako je Svatý Hostýn nebo Neratov, ale i na Slovensku (například Turzovka) a v Polsku (kostel sv. Jana Pavla II. v Podsarnie). Na každém místě předkládáme Pánu Bohu jak své osobní úmysly, tak i celou bubenečskou farnost. Tentokrát nebude chybět ani túra nedaleko Terchové a koupání v Oravské přehradě. Návrat do domovské farnosti je plánovaný ve čtvrtek 23. července, na svátek sv. Brigity, kdy bude u Sv. Gotharda večerní mše svátá (přeložená ze středy). Je jen a jen na vás farnicích, zda nás přijdete po dlouhé poutní jízdě přivítat.

Mše svaté
v kostele sv. Gotharda
letní provoz

středa 17:30
pátek 17:30
neděle 9:00

Otevřený kostel

středa 15:00–17:00

Úřední hodiny v kanceláři

pátek 14:30–16:45

Akce měsíce

3. 7.
5. 7.
6. 7.
11. 7.
12. 7.
19. 7.
23. 7.

výstav Eucharistie /17:00
slavnost sv. Cyrila a Metoděje /9:00
Modlitba za Argentinu /17:30
cyklovýlet /sraz 8:00
příprava rodičů ke křtu dítěte /17:00
žehnáni motorek a motorkářů /10:00
svátek sv. Brigity /17:30

Zpovídání

30 minut přede mší (kromě neděle)

Ekonomické okénko

Od 15. června 2020 je možné přispět na provoz farnosti a její opravy i elektronicky platbou prostřednictvím QR kódu: stačí ho v mobilním bankovníctví načíst a není pak potřeba nosit hotovost do kostela na nedělní mši: přednastavená částka, kterou lze změnit, je 100.- Kč. QR kódy jsou mj. i na zdi u obou vchodů do kostela.

běžný provoz kostela
a aktivity farnosti

oprava elektřiny, topení
a úprava sakristie

Můžete-li přispět na chod farnosti anebo na některou oblast jejích aktivit finančním darem, můžete tak učinit anonymně do některé kasičky kostela ve zdi, anebo jednorázovým či pravidelným převodem na číslo účtu 201333389/0800, vedeného v České spořitelně.

Účel tohoto příspěvku je daný variabilním symbolem (VS):
a/ **oprava elektřiny, topení a úprava sakristie**: VS 5052018
b/ **běžný provoz kostela a aktivity farnosti**: VS 3032019
c/ **charitativní a humanitární projekty**: VS 1012020

web www.farnostbubenec.cz facebook **Farnost Bubeneč**

poštovní adresa Krupkovo nám. 32/6, 160 00 Praha 6 e-mail farnost.bubenec@gmail.com

IČ 61380288 č. účtu ČS 201333389/0800 farář P. Miloš Szabo mobil 731 625 968

FARNOS+
BUBENEČ